

Spørgsmaal afgjorte, skyd dem ud fra Fattigvæsenet og skyd dem ind under Hjælp af det offentlige, som aldeles uvedkommende § 30, det kunne De gøre, De kunne sætte Fattigloven ren, saaledes at den hverken efter sin Natur eller Indhold er Fattigunderstøttelse, og det kunne de saa meget bedre gøre her, som de ved disse Spørgsmaal styrke alle de paagældendes Selvstændighed og altfaa ogsaa deres Berettigelse til at udøve Valgret, hvorimod de paa ingen Maade efter disse Bestemmelser styrke de gamles Selvstændighed, men holde dem ligesaa uselvstændige som hidtil. Derfor er det i Virkeligheden ulogisk og kontra Tanken, der ligger til Grund for Grundlovens § 30 det og det Vitra, at ville sige, at de have Valgret. De sige det for Resten heller ikke, de tildele dem ingen borgerlige Rettigheder, de faa ikke Spor deraf. Det vil jeg som sagt henstille til alle ærede Medlemmer. Hvor meget vi end strides pro & contra, vilde jeg ønske, at vi kunde samles om noget, der for Benner af Sagen og for de svage og ulykkelige i Samfundet har virkelig Betydning og bæres oppe af en demokratisk og human Aand, der ikke i ringeste Maade lader sig lokke enten til Venstre eller Højre eller paavirket af en for Øjeblikket stabt uklar politisk Situation. Denne Taage kan være vejret bort om Maaneder, men tilbage staar Fremstridtsindet, Fremstridts tanken og Kravet paa, hvad man deraf kan vente ogsaa for disse Formaal.

N. J. Larsen: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, der nu satte sig, i, at det ikke er nogen ligegyldig Sag, om vi ere klare over, at vi ikke ved at behandle og vedtage det her foreliggende Forslag gøre os skyldige i noget, som gaar Grundloven for nær. Jeg mener, at selv om denne Sags Forhandling har trukket ikke saa kort ud, er dette Spørgsmaal af den Bigtighed, at vi maa bruge den fornødne Tid til at faa det klarat. Det forekom mig dog, at det ærede Medlem fra Rolding (Berg) ikke var saa sikker i sin Sag med Hensyn til det foreliggende Forslags grundlovsstridige Karakter som hans Forbundsfaelle det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup). Jeg vil tillade mig at lægge Beslag en kort Tid paa det høje Tings Opmærksomhed for endnu en Gang at bidrage mit til at faa det Spørgsmaal klarat, om hvad der her foreligger, virkelig er af en grundlovmæssig Karakter eller ikke. Dette Spørgsmaal har ikke blot Betydning med Hensyn til vor Stilling over for selve Grundloven, men tillige fordi det er af Bigtighed, om vi kunne naa det,

som for os er et væsentligt Maal: At faa hjulpet en hel Del trængende Mennesker saaledes, at ikke Hjælpen af det offentlige skal berøve dem Valgretten. Den Betydning tillægger jeg Valgretten, at hvis de paagældende kun kunde nyde den foreslaede Understøttelse paa Bekostning af, at de mistede deres Valgret, vilde det i mine Øjne berøve Forslaget en meget væsentlig Del af dets Værd. Hvis det er rigtigt, saaledes som det ærede Medlem fra Rjøge har paastaet, at Vedtagelsen af § 64 i Lovforslaget og de dertil svarende Undringsforslag ikke kan forliges med Grundloven, saa have vi i de foregaaende Dage her forhandlet noget, som er grundlovsstridigt, saa have vi, som ønske disse Forslag fremmede, gjort os skyldige i et Attentat paa Grundloven, og saa har den højtærede Formand tilladt, at vi førte en Forhandling, som ikke var stemmende med Grundloven. (Berg: Det er ikke videnskabelige Grunde). Det er Grunde, som jeg tror ere indlysende for den sunde Sans. Naar der foreligger et Lovforslag, som gaar ud paa, at en vis Hjælp af det offentlige ikke i nogen Henseende skal have Fattighjælpsens Følger, og man saa siger, at dette er ikke foreneligt med Grundloven, saa er det klart, at ved at arbejde paa at gennemføre slige Forslag, tilsigter man at bryde Grundloven, og naar vi føre en saadan Forhandling med Tilladelse af den højtærede Formand, tillades der derved et Attentat paa Grundloven; den Ting er klar endog uden al Videnskab. Men jeg har ikke den Mening, at vi komme Grundloven for nær, enten vi følge Lovforslaget eller Undringsforslagene. I den Henseende ere baade Regeringen, Udvalgets Flertal og dets Mindretal ens stillede. De gaa ud fra samme Opfattelse af Sagens Forhold til Grundloven, saa at, hvis der i den Henseende er noget at anke over, falder Anken med samme Vægt over alle tre Parter. Der er imidlertid, som sagt, en anden Grund for mig til at dvæle ved dette Spørgsmaal, nemlig Betydningen af, at Valgretten virkelig bevares for den Klasse Medborgere, som vi ønske at hjælpe ved Forslaget til § 64, saaledes at Hjælpen ikke medfører nogen Forringelse af deres Retsstilling. Naar man har den Opfattelse, som det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) med saa stor Skarphed udtalte i Gaar, at de fattige ikke bør have Valgret, at de ikke fortjene at have den, og at det er velbegrundet at berøve dem Valgretten, saa forstaar jeg meget godt, at han kan mene, at det er urimeligt at lægge Vægt paa at faa gennemført en Lov om Hjælp af det